

РЕШЕНИЕ

№ 2992

гр. София, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева

Ева Пелова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2612** по описа за **2022** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], с предходно наименование [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място] против решение №80 от 10.01.2022г., постановено от СРС, НО, 115-ти състав по нахд № 7384/2021г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-314/28.04.2021г., издадено от зам. председателя на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което на основание чл.221, ал.8, т.2, пр.1 от Закона за публично предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2000,00 лв., за нарушение на чл.100б, ал.8, изр.1, пр.2, хип.2 от ЗППЦК.

Касаторът моли оспореното решение да бъде отменено като неправилно и постановено в несъответствие с материалния и процесуалния закон. При условията на евентуалност иска прилагане на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответната страна чрез упълномощен представител оспорва жалбата. Представя писмени бележки.Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заклучението на прокурора е, че жалбата е неоснователна и недоказана, а решението на СРС правилно и законосъобразно.

Предмет на касационно оспорване е решение № 80 от 10.01.2022г., постановено по нахд № 7384 по описа за 2021г. на СРС, НО, 115 състав. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

СРС правилно е приел за установена следната фактическа обстановка:

[фирма], с предходно наименование [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място] е емитент на ценни книжа, вписан под № РГ-05-1521 в регистъра на публичните дружества и други емитенти на ценни книжа по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор. С решение № 564-Е/25.08.2010г. на КФН бил потвърден проспекта за допускане до търговия на регулиран пазар на емисия облигации, издадени от [фирма] в размер на 2000000 евро., разпределени в 2000 броя обикновени, поименни, безналични, лихвоносни, свободно прехвърляеми, неконвертируеми, необезпечени облигации, с номинална стойност 1000 евро всяка, с фиксирана годишна лихва в размер на 7,5 % на база Акт/Акт, 6 месечен период на лихвено плащане.

С решение емисията облигации била вписана в регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за комисията за финансов надзор /ЗКФН/, с цел търговия на регулиран пазар.

След направената проверка по партидата на [фирма] било установено, че в КФН няма данни емитентът да е сключвал договор с довереник на облигационерите по издадената от дружеството емисия необезпечени облигации.

От проспекта за публично предлагане на ценни книжа на дружеството е видно, че емитентът е поел задължение да спазва определени финансови съотношения на консолидирана база, поради което е следвало да представи на КФН отчета по чл. 100б, ал. 8, изречение първо, предложение първо, хипотеза втора от ЗППЦК за спазване условията по облигационния заем. [фирма] не е представило тримесечен отчет пред КФН на консолидирана база за изпълнение на задълженията на емитента към облигационерите съгласно условията на облигационната емисия, включително за спазване на определените финансови показатели, за изразходване на средствата от облигационния заем и други обстоятелства определени с наредба за първо тримесечие на 2020г., в законоустановения срок за 2020г., а именно до 30.09.2020г., удължен съгласно §45, т.1 от ПЗР на Закон за мерките и действията по време на извънредното положение /ЗМДВИП/, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020г. Такъв отчет не е представен в КФН и до съставянето на акта за установяване на административно нарушение.

За установеното нарушение е съставен акт за установяване на административно нарушение по чл.100б, ал.8, изр.1, пр.2, хип.2 от ЗППЦК. Въз основа на съставения акт, за същото нарушение на 28.04.2021г. е издадено оспореното наказателно постановление.

Съгласно чл.100б, ал.8 от ЗППЦК в случаите, когато емитентът не е сключил договор с довереник на облигационерите, той е длъжен да представи на регулирания

пазар, където се търгуват облигациите, и на комисията тримесечен отчет за спазване на условията по облигационния заем в срок до 30 дни от края на всяко тримесечие, съответно в срок до 60 дни от края на всяко тримесечие - за емитент, изготвящ консолидирани отчети, който се е задължил да спазва финансови показатели на консолидирана база. Предвид правилно установената фактическа обстановка настоящия съд приема, че касаторът не е изпълнил задължението си по облигационна емисия на консолидирана база за първо тримесечие на 2020г. в срок до 30.09.2020г. /удължен с §45, т.1 от ПЗР на ЗМДВИП/ и е ангажирал отговорността си по чл.100б, ал.8, изр.1, пр.1, хип.2 от ЗППЦК.

Неоснователно е касационното възражение, че от начина на изписване на текста на чл.100б, ал.8 от ЗППЦК следва извод за състав на едно, а не както е приел административнонаказващият орган - на две нарушения. В случая са регламентирани две отделни нарушения, тъй като са посочени две различни задължения. Задължението за представяне на тримесечен отчет за спазване на условията по облигационния заем е към различни адресати: регулираният пазар, където се търгуват облигациите и КФН. Отчетите се представят и с различна цел - в КФН - за надзорни цели, а на регулирания пазар за гарантиране на правото на информация на инвеститорите във финансови инструменти. Различните адресати и различните цели на задълженията обуславят извод за две отделни нарушения.

С оспореното решение въззивният съд е приел че, нарушението не представлява маловажен случай, тъй като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от същия вид. Този извод е правилен. С нарушението се засягат обществените отношения, свързани с осигуряване и поддържане на стабилността на капиталовия пазар и защита на инвеститорите в ценни книжа. Емитентите на ценни книжа са със специфичен статут по отношение, на които са поставени по-високи изисквания относно своевременното разкриване на информация с цел осигуряването на защита на инвеститорите, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност относно капиталовия пазар. Затова неподдаването в срок на отчета води до несигурност.

Действително нарушението е безрезултатно /формално, на просто извършване/ и не е необходимо да се изследват вредните последици, но следва да се вземе предвид периода на неизпълнение. В случая доказателства за изпълнение на задължението не са представени. Нарушението е първо по ред, но този факт сам по себе си не води до маловажност на нарушението. От друга страна това обстоятелство е взето предвид при определяне размера на санкцията, Други смекчаващи вината обстоятелства няма. Искането за приложение на чл.28 от ЗАНН е неоснователно.

Предвид изложеното касационната жалба е неоснователна. Обжалваното решение като валидно, допустимо, постановено в съответствие и при правилно приложение на закона и при спазване на съдопроизводствените правила, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 80,00 лв.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №80 от 10.01.2022г., постановено по нахд №

7384/2021г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място] да заплати на Комисия за финансов надзор сумата 80,00 лв. разноси по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.